

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobců: **a) J. V., b) M. V., c) A. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 26. 11. 2018, č. j. 49/2018-510/RK/5, o nesouhlasu Městského soudu v Praze s postoupením této věci Krajským soudem v Brně,

t a k t o :

K řízení je místně **příslušný** Krajský soud v Ostravě.

Odůvodnění:

[1] Dne 27. 10. 2019 podali žalobci a) – c) ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) žalobu, kterou se domáhali zrušení rozhodnutí ministra dopravy ze dne 26. 11. 2018, č. j. 49/2018-510/RK/5, kterým byl zamítnut rozklad žalobce a) a bylo potvrzeno rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 12. 6. 2018, č. j. 127/2018-910-IPK/15, jímž byla povolena stavba „Silnice I/68 Třanovice – Nebory“, v rozsahu čtyř stavebních objektů, v řízení vedeném podle zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací (dále jen „zákon o urychlení výstavby“).

[2] Krajský soud postoupil věc usnesením ze dne 2. 7. 2020, č. j. 29 A 86 /2020 – 15, Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“). Svůj postup odůvodnil tím, že s ohledem na § 7 odst. 2 s. ř. s. je k řízení ve správním soudnictví místně příslušný městský soud. Právě v obvodu městského soudu má Ministerstvo dopravy, které ve věci vydalo rozhodnutí v prvním stupni, sídlo.

[3] Dne 10. 8. 2020 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání, v němž městský soud vyjádřil nesouhlas s postoupením věci krajským soudem. Uvedl, že z napadeného rozhodnutí ministra dopravy vyplývá, že prvostupňovým rozhodnutím Ministerstva dopravy byla povolena stavba „Silnice I/68 Třanovice – Nebory“, v rozsahu uvedených čtyř stavebních objektů, v řízení vedeném podle zákona o urychlení výstavby. S ohledem na § 7 odst. 4 s. ř. s. ve spojení s § 1 odst. 2 zákona o urychlení výstavby by místně příslušným soudem k projednání žaloby měl být Krajský soud v Ostravě.

[4] Podle § 7 odst. 4 s. ř. s. (k) řízení o žalobě proti rozhodnutí, kterým se umísťuje nebo povoluje stavba dopravní infrastruktury podle § 1 odst. 2 písm. a) nebo b) zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů, je příslušný Krajský soud v Ostravě. O těchto žalobách vede řízení specializovaný senát.

[5] Podle § 1 odst. 2 písm. a) zákona o urychlení výstavby, (d)opravní infrastrukturou se pro účely tohoto zákona rozumí stavby dálnic nebo silnic I. třídy nebo stavby s nimi související.

[6] Nejvyšší správní soud se ztotožnil s názorem městského soudu, že rozhodnutím Ministerstva dopravy byla povolena stavba dopravní infrastruktury, která naplňuje definici uvedenou v § 1 odst. 2 písm. a) zákona o urychlení výstavby. Jedná se totiž o silnici I. třídy. Řízení o žádosti stavebníka (Ředitelství silnic a dálnic ČR) bylo zahájeno podáním žádosti dne 12. 2. 2018, tedy již za účinnosti zákona č. 225/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), a další související zákony (ten nabyl účinnosti dne 1. 1. 2018). Tímto zákonem došlo k zavedení výlučné místní příslušnosti Krajského soudu v Ostravě v případě žalob proti rozhodnutím o umístění nebo povolení stavby, která byla vydána ve správním řízení, v němž byl aplikován zákon o urychlení výstavby.

[7] Ze všech popsaných důvodů Nejvyšší správní soud shledal důvodným nesouhlas městského soudu s postoupením věci krajským soudem. Proto rozhodl ve smyslu § 7 odst. 6 věty poslední s. ř. s. tak, že k řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra dopravy ze dne 26. 11. 2018, č. j. 49/2018-510/RK/5, je místně příslušný Krajský soud v Ostravě.

[8] Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. listopadu 2020

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu

